

NIEPOKOJNY (1) ai

G sg m niepokojn(e)go.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Taki, w którym jest niepokój, zamieszanie, który zakłóca spokój:

Wyrażenie: »niepokojny żywot« = boleści brzucha: przynosili [...] Dąktyły y Pálmowe owoce/ ktorychełmy sie strzegli ieść dla niepokoynego żywotá/ bo ich wiele od nich łtékáło między námi/ áż ieden vmárł. BielKron 451v.

Cf **POKOJNY**

AW